

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Carmelita de Toledo
ha de ser mía
porque la quiero.

Carmeliña de Toledo
marmuradiña
por todo el pueblo.

Pasei pola túa porta
e mirei polo ferrollo,
a ladra de túa nai
metium´o pau por un ollo.

Carmeliña de Toledo,
marmuladiña
por tod´el pueblo.

Alghún día ben che quixen
no lo niegho de mi parte,
ahora quixera ser
el cochillo de matarte.

Carmelita de Toledo
ha de ser mía
porque la quiero.

Este pandeiro que toco
era de couro de can,
que murríu á túa porta
por un bocado de pan-he.

Carmelita de Toledo,
marmuradiña
por tod´el pueblo.

Da miña ventana d´ouro
véxoch´a túa de prata,
s´o teu corasón non lloira
o meu tamén se non mata.

Este pandeiro que toco
era de couro de can
que morríu á túa porta
por un bocado de pan.

Na miña vida tal vin
na feira do maraghato,
eras criado do cura
sabes lamber ben os platos.

Na miña vida tal vin
na feira de Coirorroso,
vintasinco costureiras
a cabalo dun raposo.

Este pandeiro que toco
non é meu qu' é de María,
busqueillo onte de nuite
para ir á remaría.

Carmelita de Toledo,
marmuradiña
por tod' el pueblo.

Carmelita de Toledo
ha de ser mía
porque la quiero.